

XERCIYEKE VATÎKANÊ KU TUNE YE

GILLETTEVATICANO

Xerciyêke Vatîkanê ku Tune ye Vatîkanê vê dawiyê agahî li ser meaşên Kardînan û Bavê Pîroz weşand. Hejmar bi xwe ne bi taybetî sosret in. Gelek Kardînal, bi taybetî yên ku di nav Vatîkanê de xizmetê dîkin, li gorî raporên mehê di navbera 3,000 û 5,000 werdigirin. Tiştên ku sosret e bi temamî tiştên din e. Meaşê fermî yê Papa sifir e. Vatîkan hewcedarî û xerciyên wî yên kesane rasterast dide. Di nêrîna yekem de, ev dibe ku bilind, heta pesindar xuya bike. Ew bi xwezaya ruhanî ya wî makamî re û bi kevneşopîya Dêrekê re li hev tê ku demeke dirêj e xizmetê ji dewlemendbûna kesane cuda dike. Lê mirov çiqas li ser wê difikire, ewqas pirseke mirovî ya sade derdikeve holê. Eger Papa bixwesta rojnameyekê, berfeşîrekê, şûşeyê avê bikire, an bi tenê pereyê qehweyekê bide, ma ew dikaribû bi temamî bi serê xwe wisa bike? Mesele ne mîqdara pereyan e. Mesele xweserî ye. Jiyanek ku tê de her xerciyêke kesane ji aliyê saziyekê ve tê kişandin, di heman demê de jiyanek e ku tê de nepenîtî dikare winda bibe, tenêtiyê kêmkirî dibe, û heta îşareta kesane ya herî biçûk jî di xetera bûyîna meseleyêke îdarî de ye. Û dîsa jî, beriya ku ew Pîroziya Wî be, ew zilamek e. Zilamek ku di malbatekê de ji dayik bûye. Zilamek bi hevalan, bîranînan, xizman, û hezkerinên kesane. Zilamek ku, tevî ku yek ji berpirsariyên herî giran ên li ser Erdê hildigire, divê rûmeta birêvebirina bi kêmanî beşeke biçûk a çavkaniyên xwe biparêze.

gillettenarrative.com · GILLETTEVATICANO

Ev rêkeftinê kêmtir wek prensîbeke ruhanî û bêtir wek mîrateya serdemeke din tê hîskirin. Ne bermayiyêke teolojîk. Ya rêveberiyê.

Ew raman ez birim ku alternatîfeke sade xeyal bikim. Ne reformeke aborî.

Ayîneke şirketî ya li gorî rastiya mirovî hatiye adaptekirin. Eger Kardînal mehê di navbera 3,000 û 5,000 werdigirin, çima meaş bi vî awayî neyê avakirin: — bexşîneke bingeşîn a sabit. — pêkhateyek girêdayî armancên pîvanbar. — pêkhateyek girêdayî beşdariyên kalîteyî. — û naskirineke sembolîk ji bo Bavê Pîroz, wekhevî rêjeyeke biçûk a dahatên saziyê. Ne ji bo ku Papa dewlemend bibe. Ne ji bo ku bawerî bibe bazirganî. Ne ji bo ku Dêr bibe şirketek. Lê bi tenê ji bo ku berpirsyarî bi naskirinê ve bê girêdan. Di her rêxistinê de, serokatî di dawiyê de hêza xwe ji wan mirovan digire ku xizmeta wan dike û wan bi hev re dimeşîne. Civak çiqas xurttir be, sazî ewqas xurttir e. Sazî çiqas xurttir be, rewatiya serokatiya wê ewqas mezintir e. Vatîkan ne şirketek e. Lê ne jî divê kesayetîya olî ya herî berbiçav a li ser Erdê di wê rewşa paradoksal de bê danîn ku desthilateke pir mezin bi kar tîne dema ku tu xweseriya aborî ya kesane tune. Ev ne argumaneke teolojîk e.

gillettenarrative.com · GILLETTEVATICANO

Ew argumaneke mirovî ye.

Du hezar salan e, Dêrê komûnyon, hevgirtin, û wê fikrê mizgîn daye ku hêz ji yekîtiyê tê ne ji tenêtiyê. Belkî divê ew prensîb li serî bi xwe jî bê sepandin. Ji ber ku kes, bi serê xwe, kêman caran xurt in. Her tim yekîtiyê ye ku hêzê diafirîne. Û eger ew ders ji bo bawermendan rast be, divê ji bo wî zîlamî jî rast be ku jiyana xwe di fêrkirina wê de derbas kiriye.

Pesnê Îsa Mesîh be. Ferdinando

P.S. — Min xwe di meraqê de dît: eger Pîroziya Wî bi temamî bi saziyê ve girêdayî be, û tu kes dolarekî jî deyn nede wî, ew ê çawa bê û min bibîne?

gillettenarrative.com · GILLETTEVATICANO

Ferdinando Frega — BLADEFREGA · GilletteNarrative · gillettenarrative.com/gillettevaticano/